

عجایب

رابطه هوش مصنوعی با دزدان دریایی

آخرین باری که شنیده‌اید شغل یک نفر دزد دریایی باشد، کی بوده؟ احتمالاً اولین چیزی که یادتان می‌آید، فیلم دزدان دریایی کارائیب است و بوی باروت، صدای برخورد امواج و کلاه سه‌گوش کاپیتان جک اسپارو؛ اما دوران نقشه‌های زرد و قطب‌نماها خیلی وقت است به سر آمده و اگر امروز واقعاً بخواهید دزد دریایی شوید، قبل از اینکه کشتی و قلاب و صندوق گنج داشته باشید، باید بلد باشید با هوش مصنوعی حرف بزنید. به گزارش زومیت در حالی که بیشتر اخبار تکنولوژی، بوی تعدیل نیرو و اخراج تلخ کارمندان را می‌دهند، شرکت AE Studio با یک آگهی عجیب استخدام، دنبال یک دزد دریایی واقعی می‌گردد؛ اما نه آن دزد دریایی کلاسیکی که با یک چشم بسته و یک کلاه سه‌گوش، دنبال سکه‌های طلا می‌چرخد؛ بلکه کسی که بتواند با کمک هوش مصنوعی، گنجینه‌های غرق‌شده در اعماق اقیانوس را از دل تاریخ بیرون بکشد. حقوق این شغل هم برای آدم‌های معمولی از ۵۰ هزار دلار شروع شده و اگر شانس با فرد باشد، به ۵۰۰ هزار دلار هم می‌رسد؛ تازه اگر گنج پیدا شود، سهمی از غنیمت هم می‌برد؛ اما قبل از اینکه چمدان‌تان را ببندید، باید سختی کار را هم ببینید. اینکه هوش مصنوعی صرفاً نقش پژوهشگری را دارد که تمام ۸۰ میلیون صفحه از اسناد پنج قرن دریانوردی اسپانیا را در چند ثانیه زیرپرو کرده و بعد به شما می‌گوید که کجا ممکن است گنج باشد؛ اما شیرجه زدن، مقاومت در برابر جریان‌های مرگبار و بیرون کشیدن سنگین صندوق‌ها وظیفه خودتان است و نمی‌توانید هوش مصنوعی را به کار بگیرید. تازه شرایط این استخدام، ترکیبی عجیب از رزومه یک غواص حرفه‌ای و شخصیت اصلی فیلم‌های اکشن است. سال‌ها تجربه دریانوردی، گواهی‌نامه‌های سنگین و توانایی کار در آب‌هایی که حتی شرکت‌های بیمه هم حاضر نیستند مسئولیتش را گردن بگیرند. خلاصه اینکه درست است هوش مصنوعی این باریکی از متفاوت‌ترین شغل‌های چند صد سال پیش را دوباره زنده کرده؛ اما همان دزد دریایی هم بدون هوش مصنوعی راه به جایی نمی‌برد.

یافته‌ها

عشق، دلی است یا مغزی؟

حوالی امروز | حداقل در ادبیاتمان، همیشه «عشق» و«عقل» با هم در تناقض‌اند؛ یعنی وقتی کسی صد دل عاشق یک نفر می‌شود، احتمالاً عشق، چشمان عقلش را کور کرده و کار از کار گذشته است. از این دیدگاه، عشق، کار دل است و به عقل و مغز ربطی ندارد. اما از آنجا که علم همه مقولات را با معیارهای خودش می‌سنجد، نمی‌پذیرد که رفتار و تصمیمات انسان به عقل و مغزش ربطی نداشته باشد. برای همین چند پرسش مرتبط با این موضوع مدت‌هاست ذهن دانشمندان را به خودش مشغول کرده است: «آیا عاشق شدن فقط یک اتفاق احساسی است یا مغز، پیش از آنکه خودمان متوجه شویم، درباره اینکه عاشق چه کسی شویم، تصمیم می‌گیرد؟» نتیجه دهه‌ها پژوهش نشان می‌دهد عشق، برخلاف تصور رایج، نه صرفاً یک احساس مرموز؛ بلکه محصول تعامل پیچیده میلیاردها سلول عصبی، هورمون‌ها، ژن‌ها، خاطرات و تجربه‌های زندگی است؛ اما این به آن معنا نیست که دانشمندان فرمول عشق را کشف کرده‌اند. برعکس، آن‌ها می‌گویند مغز انسان تنها «احتمال» عاشق شدن را شکل می‌دهد، نه اینکه بتواند از پیش تعیین کند چه کسی شریک زندگی ما خواهد شد. پژوهش‌ها نشان می‌دهد مغز در همان لحظات نخست ملاقات با یک فرد، حجم زیادی از اطلاعات را به سرعت پردازش می‌کند. چهره، لحن صدا، حالت چشم‌ها، زبان بدن، بوی طبیعی بدن، نحوه صحبت کردن و حتی شباهت‌های رفتاری، همگی در این ارزیابی اولیه نقش دارند. حالا این وسط هورمون‌ها و غیره هم نقش دارند. از «دوپامین» که با ترشحش احساس سرخوشی و افزایش انرژی و میل به دیدن معشوق را شکل می‌دهد، بگیرد تا «اکسی‌توسین» که در شکل‌گیری اعتماد، احساس امنیت، همدلی و پیوند عاطفی نقش دارد.

با وجود این‌هایی که گفتیم، آیا می‌شود عشق را پیش‌بینی کرد؟ پاسخ منفی است؛ یعنی علم می‌گوید هنگام عاشق شدن چه تغییراتی در مغز رخ می‌دهد؛ اما هنوز هیچ آزمایش یا اسکن مغزی وجود ندارد که بتواند پیش‌بینی کند یک فرد عاشق چه کسی خواهد شد. خلاصه اینکه شاید عاشق شدن، یکی از شاعرانه‌ترین تجربه‌های زندگی و کار مقوله‌ای به نام «دل» باشد که عضوی از بدنمان نیست؛ اما همزمان یکی از پیچیده‌ترین فرایندهای زیستی مغز هم هست.

اذن ظهر	اذن مغرب	اذن صبح فردا
۱۲:۱۰	۱۹:۲۵	۳:۴۱
غروب خورشید	نیمه شب شرعی	طلوع فردا
۱۹:۰۵	۲۳:۲۳	۵:۱۶

اذن ظهر	اذن مغرب	اذن صبح فردا
۱۱:۳۸	۱۸:۵۳	۳:۰۶
غروب خورشید	نیمه شب شرعی	طلوع فردا
۱۸:۳۳	۲۲:۵۰	۴:۴۲

وابسته به آستان قدس رضوی
مدیرعامل و مدیر مسئول: علی یعقوبی سردبیر: نسیم محسن اسدلی
آدرس دفتر مرکزی مشهد: بولوار سجاد، نبش سجاد ۱۴-۳۷۶۸۵-۱۱ (۰۵۱)
تلفن:

قصه و غصه وابستگی کودکان و نوجوانان به صفحه‌های نمایش

رهایی بردگان الگوریتم‌ها!

وقتی نوجوان ما در دنیای واقعی، با چالش‌های جدی، مسئولیت‌های سنگین یا حتی پروژه‌های داوطلبانه روبه‌رو نمی‌شود، مغز او که تشنه جایزه است، به سمت ساده‌ترین و سریع‌ترین منبع پاداش یعنی همان گوشی فرار می‌کند

و کلیشه‌ای است که ما بزرگ‌ترها هر بار با شنیدنش، انگشت اتهام را به سمت گوشی‌های هوشمند می‌گیریم و خیال می‌کنیم اگر اینترنت و گوشی نباشد، همه مشکلاتمان خود به خود حل می‌شود. انگار تمام ما‌جرا در همان صفحه چند اینچی آبی خلاصه شده و اگر آن را از دست بچه‌ها بگیریم، دوباره سراغ بازی، کتاب و گفت‌وگو می‌روند؛ اما مگر می‌شود با پاک کردن صورت‌مسئله، به جواب درست رسید؟ اینکه بگوییم گوشی مقصر تمام بدبختی‌های نسل جدید است، دقیقاً مثل این است که بگوییم ماشین باعث تمام تصادفات است. پس بیایید پیاده‌روی کنیم.
بله گوشی خیلی ضرر دارد، درست؛ اما خب حق با مؤسسه OPI هم هست که می‌گوید مغز نوجوان مثل یک خمیر بازی تازه بوده که اسیر بمباران دوپامین فوری شده است.

لایک‌ها، اعلان‌ها و آن دنیای پرزرق و برق بازی‌ها، این خمیر بازی را به هر شکلی که بخواهند، در می‌آورند. نوجوان ما تشنه تأیید است و الگوریتم‌ها، دقیقاً می‌دانند کدام رگ خواب او را هدف بگیرند تا او را در چرخه بی‌پایان «FOMO» یا همان «ترس لعنتی

■فرار از زندان خانگی

بارها شده که در خانه فامیل، دوست و آشنا دیده‌ام بچه‌ها به گوشی چسبیده‌اند؛ خیلی وقت‌ها نه خبری از اینترنت بوده، نه بازی هیجان‌انگیزی و نه ویدئویی که چشم از آن برندارند. گوشی فقط بهانه‌ای بوده برای حوصله‌های سررفته، فرار از سکوت رسمی مجلس یا شاید هم راهی برای دوام آوردن در جمعی که برای آن‌ها حرف تازه‌ای نداشته است.

این روایت بچه‌های گوشی‌به‌دست، همان قصه تکراری

جهان امروز

درباره طرحی که یک دادگاه اسرائیلی اجرای آن را متوقف کرد

فلسطینی‌ها نه، تمساح‌ها گناه دارند!

دادگاهی در اسرائیل با صدور حکمی، اجرای طرح استفاده از تمساح‌های رود نیل در اطراف زندان محل نگهداری زندانیان فلسطینی را تا اطلاع ثانوی متوقف کرده است

در آن زندانی هستند، رها کنند!

■سگ، گراز وحالاتمساح

الته صهیونیست‌ها در الهام گرفتن اینچنینی از اروپایی‌ها یا آمریکایی‌ها سوءپیشینه سنگینی دارند. در دوران قیمومیت بریتانیا، انگلیسی‌ها سگ‌های تربیت شده را در سیاه‌چال‌های خود به جان مبارزان فلسطینی ضداستعمار می‌انداختند تا گوشت آن‌ها را بلبلند! از سال ۱۹۶۷ به بعد، اسرائیلی‌ها، جنگ حیوانی واقعی را علیه

فلسطینی‌ها به راه انداخته‌اند. آن‌ها از سگ‌ها، گرازهای وحشی و... به عنوان ابزار سرکوب استفاده کرده و همچنان هم استفاده می‌کنند. سوءاستفاده صهیونیست‌ها از حیوانات در فلسطین و با هدف وارد کردن فشار به مردم این سرزمین، جنبه‌های دیگری هم داشت. مثلاً به بهانه دفاع از حقوق حیوانات و اینکه مردم محلی از حیوانات زیاد کار می‌کشند، الاغ‌های فلسطینی‌ها را دزدیده و مصادره می‌کردند؛ به بهانه‌های مختلف گوسفندان و سایر احشام

۵۷۷ - ۹۱۷۴۵	روابط عمومی:	۳۷۶۶۲۵۸۷ - (۰۵۱)
دفتر تهران: بولوار کشاورز، بین کارگر و چمنزارده، شماره ۳۴۶	نمابر سردبیر:	۳۷۶۱۰۰۸۷ - ۳۷۶۸۴۰۰۴ (۰۵۱)
تلفن:	سامان آگهی‌ها:	۳۷۶۸۲۰۰۵ - ۳۷۶۸۸۰۰۵ (۰۵۱)
نمابر:	فاکس:	۳۷۶۱۰۰۸۵ - ۳۷۶۱۰۰۸۵ (۰۵۱)
پیامک:	مسافرات چاپی:	۳۷۶۷۶۵۹۶ - (۰۵۱)
ارتباطات مردمی:	چاپ مشهد:	۳۷۶۱۰۰۸۶ - (۰۵۱)
امور مشترکین:	چاپ هرمزان تهران:	۳۷۶۱۸۰۴۴-۵ (۰۵۱)

■چسب زخم

گزارش اخیر فاکس نیوز، انگار دارد دست روی زخمی می‌گذارد که ما سال‌هاست با چسب زخم، سعی در پوشاندن آن داریم.

اگر بخواییم با همان لحن تند و تیز قبلی ادامه دهیم، باید گفت: ما دچار یک اشتباه استراتژیک شده‌ایم. چون فکر می‌کنیم با قطع دسترسی به گوشی، به نوجوانان تجربه هدیه می‌دهیم؛ در حالی که ما فقط داریم یک خلأ دیگر در زندگی‌اش ایجاد می‌کنیم. بیایید کمی بی‌پرده حرف بزنیم. تفاوت نسل قبل با نسل جدید، نه در دسترسی‌ها که در اصطکاک است. نسل‌های قبل، برای رسیدن به اولین تجربه، باید با دنیای واقعی کنار می‌رفتند.

■دنیای ضد اصطکاک

آن‌ها در تابستان‌ها، در میان بوی کتاب‌ها و مجله‌ها، در گرمای کار در یک رستوران یا در شلوغی یک مغازه محلی، در بازی‌های دسته‌جمعی کوچه و خیابان، با واقعیت برخورد می‌کردند. آن‌ها با مشتری بددهن، با مدیریت زمان غلط، با شکست خوردن در یک کار ساده و با لذت بدست آوردن اولین پول ناچیز، بزرگ می‌شدند.

آن‌ها با اصطکاک زندگی صیقل می‌خوردند؛ اما امروز ما یک دنیای ضد اصطکاک ساخته‌ایم که در آن همه‌چیز به قول ما با اسکرول کردن یا یک کلیک جابه‌جا می‌شود. وقتی نوجوان ما در دنیای واقعی، با چالش‌های جدی، مسئولیت‌های سنگین یا حتی پروژه‌های داوطلبانه روبه‌رو نمی‌شود، مغز او که تشنه جایزه است، به سمت ساده‌ترین و سریع‌ترین منبع پاداش یعنی همان گوشی فرار می‌کند. با این منطق که چرا باید زحمت کار کردن در یک مغازه یا یادگیری یک مهارت سخت را بکشد، وقتی می‌تواند با چند لایک یا چند امتیاز در یک بازی، همان حس من موفق شدم را در کسری از ثانیه؛ اما به شکلی توخالی، تجربه کند. مشکل اینجاست که ما به جای ساختن مسیرهای پیوندی، فقط دیوارهایی دور آن‌ها کشیده‌ایم.

حذف گوشی از اتاق خواب، بدون سپردن یک مسئولیت واقعی در خانه، یا بدون ایجاد یک هدف شخصی، فقط یک نوع شکنجه بی‌هدف است، نه درمان. روان‌شناسان مؤسسه OPI می‌گویند: ما به الگو نیاز داریم، نه فقط به قانون. نوجوانی که می‌بیند والدینش در تمام وعده‌های غذایی، خیره به صفحه‌نمایش‌اند و در جهان دیگری سیر می‌کنند، هرگز باور نمی‌کند که دنیای واقعی جذاب‌تر از دنیای دیجیتال است.

در نهایت، اگر می‌خواهیم این نسل را از انزوا و اضطراب نجات دهیم، نباید فقط دنبال خاموش کردن صفحه‌نمایش‌ها باشیم؛ ما باید نور دنیای واقعی را بیشتر کنیم. باید زندگی را آن‌قدر پر از چالش، مسئولیت، شکست و پیروزی‌های کوچک و واقعی کنیم که وقتی نوجوان به گوشی نگاه می‌کند، آن را به عنوان تنها پناهگاه هیجان‌انگیز ببیند؛ بلکه آن را فقط یک ابزار بداند؛ ابزاری که برای ادامه دادن به زندگی جذاب واقعی‌اش، به آن نیاز دارد، نه اینکه زندگی‌اش را در آن گم کند.

فلسطینیان را ربوده یا می‌کشتند و گرازهای وحشی را در مزارع فلسطینی‌ها رها می‌کردند تا کشت و زرع مردم را از بین ببرند. بنابراین، داستان استفاده از تمساح‌ها برای کنترل زندانیان فلسطینی چیز چندان جدیدی نیست؛ خبر تازه اما این است که دو روز پیش «بی‌بی‌سی» نوشت: «با حکم دادگاه، اجرای طرح استفاده از تمساح در اطراف زندان فلسطینی‌ها در اسرائیل متوقف شد!» ما‌جرا هم از این قرار است که دادگاهی در اسرائیل با صدور حکمی، اجرای طرح جنجال‌برانگیز استفاده از تمساح‌های رود نیل در اطراف زندان محل نگهداری زندانیان فلسطینی را تا اطلاع ثانوی متوقف کرده است. صهیونیست‌ها مدعی شده بودند هدفشان افزایش تدابیر امنیتی و جلوگیری از هروگونه تلاش برای فرار زندانیان است. آن‌ها عملیات حفاری خندق در اطراف زندان برای رهاسازی تمساح‌ها را از حدود یک ماه پیش آغاز کرده بودند و البته می‌گویند هنوز تمساحی را به خندق‌ها منتقل نکرده‌اند.

حالا خبر «بی‌بی‌سی» گولتان نزند و فکر نکنید دادگاهی در اسرائیل پیدا شده و دلش برای زندانیان فلسطینی سوخته و یا مخالفان طرح تمساح‌ها در سرزمین‌های اشغالی دغدغه حقوق بشری دارند. آن طور که بی‌بی‌سی هم نوشته، دلیل مخالفت با اجرای طرح این است که یک سازمان مدافع حقوق حیوانات با ارائه دادخواستی فوری، دستور جلوگیری از اجرای این طرح شده است؛ یعنی در جهانی که صهیونیست‌ها برای اعتراض‌های جهانی نسبت به کشتار و شکنجه مردم غزه و فلسطینی‌ها، تره هم خُرد نمی‌کنند، دادگاهی پیدا شده که به خاطر حفظ حقوق حیوانات، طرح زندان تمساحی اسرائیل را فعلاً متوقف کرده است... به همین مسخرگی... و به همین دردناکی!